

[S!ebsager.]

Vejen ud imod normale Forhold paa Boligomraadet, samtidig med at den Beskyttelse ydes, som Lejerne har et Krav paa overfor ublu Fordringer og ubillige og hensigtsløse Opsigelser. Men Medvirken til Gennemførelse af en Lovgivning som den, der her er foreslaaet, kan Venstre ikke give Tilsagn om.“

Saaledes var det ærede Medlem Hr. Krag's Stilling i 1925. Det forekommer mig, at det var ganske klart: vi ønskede at komme til frie Forhold paa dette Omraade, men man var villig til at forhandle om Afviklingsbestemmelserne, saaledes at det kunde ske uden Ulemper baade for Lejerne og for Ejerne. Det er fuldkommen aabent og klart udtrykt af det ærede Medlem Hr. Krag i disse Udtalelser.

Og ganske paa samme Linie var det ærede Medlem Hr. Krag i 1927. Jeg maa maaske have Lov til at citere et Par Udtalelser af ham ved den Lejlighed, netop fordi han nu spilles ud mod Venstres Medlemmer af Boliglovsudvalget. Det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte jo som Indenrigsminister i April 1927 et Lovforslag om for Provinsens Vedkommende at forlænge Gyldigheden af Tilflytningsbestemmelserne fra 1. Maj til 1. December, og han ønskede netop i denne Periode at undersøge og overveje Boligforholdene baade i Provinsen og Hovedstaden for saa at kunne fremsætte et samlet Lovforslag om en Afvikling af Boligrestriktionerne. Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte under Behandlingen af dette lille Lovforslag overfor det ærede Medlem Hr. Simonsen (Aarhus) bl. a. følgende — det findes Sp. 5184 i Folketings-tidende for 1926—27:

„Ja, deri har det ærede Medlem Ret, det“

— altsaa Lovforslaget —

„gaar ud paa at meddele, at den nuværende Boliglovgivning efter den siddende Regerings Opfattelse bør afløses af en bygget paa et andet principielt Grundlag, end den bestaaende gør, med det Formaal at tilvejebringe den fornødne Bevægelsesfrihed i Udnyttelsen af vort Lands Boliger, saaledes at Udnyttelsen kan blive mere effektiv, end Tilfældet nu er, og at man i højere Grad, end man nu gør, kan kalde paa Boligbyggeriet og derigennem hurtigere, end det nu er muligt, komme ud af den Restriktionstid, vi nu har gennemlevet.“

Det er akkurat det samme: Bort fra den bestaaende varige Lovgivning; det, som det ærede Medlem Hr. Krag peger paa,

er gennem en Afviklingslovgivning at komme ind i frie Forhold, og han udtalte senere:

„.... som det jo ikke er Hensigten fra den 1. December og fremetter at give fuldstændig fri Bane, men at erstatte den gældende Lovgivning med en Lovgivning, som efter min Opfattelse bedre plejer det Formaal: hurtigst at naa ud i frie Tilstande, som Venstre har paa dette Omraade.“

Disse Citater, dels fra 1925 og dels fra 1927, fastslaar med fuldkommen Klarhed, at den Linie, som det ærede Medlem Hr. Krag den Gang optrak for Venstres Afviklingspolitik i Boligspørgsmaalet, falder fuldkommen i Traad med det Standpunkt, som mit Parti har indtaget nu ved Behandlingen af det foreliggende Spørgsmaal.

Endnu har jeg kun nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rager. Det ærede Medlems almindelige politiske Betragtninger over Flertal og Mindretal i dette høje Ting og over, hvor svagt Flertallet i dette høje Ting staar overfor Mindretallet, skal jeg ikke komme ind paa; jeg tror ikke, det baader, at vi drøfter det nøjere, men det ærede Medlem maa i alle Tilfælde vide, at Flertallet har de dog i dette høje Ting, og Regeringen har de jo ogsaa — det betyder vel noget! Det ærede Medlem var meget utilfreds med, at det foreliggende Forslag ikke gav Fritagelse for Retsgebyrer og heller ikke særlig let Adgang til fri Proces ogsaa for Overgangsbestemmelsernes Vedkommende. Jeg kan ikke erkende, at dette vilde være rigtigt, medens jeg maa mene, at det er absolut rigtigt, at man, naar det drejer sig om Aager, er fritaget for Retsgebyrer og har let Adgang til fri Proces. Og jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Aagerbestemmelserne ikke kun gælder for Provinsen, men for hele Landet, saa der er fuldstændig lige Vilkaar for Hovedstad og Provins. Jeg mener, det vilde være forkert at fritage for Retsgebyrer og give Adgang til fri Proces for Overgangsbestemmelsernes Vedkommende, der vilde let derigennem fremkaldes en hel Mængde Processer, som det vil være rimeligst og naturligst at undgaa.

Jeg tror hermed at have svaret paa de fleste af de Indvendinger, som er fremført overfor mine Bemærkninger, og jeg skal slutte med atter at anbefale Vedtagelsen af Flertallets Ændringsforslag.

Christmas Møller: Det højst ejendommelige i denne Sag, det, som skaber en saa betydelig politisk Interesse om hele Spørgsmaalet, og som jeg gerne vil gøre nogle Be-